

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക.

പുസ്തകം ൧൫

൧൯൦൬ ഇടവാ

ലക്കം ൫

മംഗളം

ആദാമിൻപാപംമൂലം ക്ഷിതിയതിലിഹവന്നീടിനോരാടലല്ലാം,
മോദാൽതീർത്തങ്ങുതൻജാതിയെ യഴിവിയലാത്തുള്ള ലോകത്തിലാകീ-
പാദം നിത്യംവണങ്ങിപ്പരന്നയസമീപേ വസിച്ചിരിക്കുവാനായ്,
വേദം വിളിക്കുവന്ന ചരണസരസിദീപം ഞാനിതാകൈതൊഴുന്നേൻ.

പി. എ. എബ്രഹാം

പള്ളിമണികൾ.

മണിക്കു വെള്ളൊടിനോടു തുല്യ ഗുണമുള്ളതായി വേറൊരു
ലോഹവുമില്ലെങ്കിലും മണി വാങ്ങാൻ ആവശ്യമുള്ള പള്ളികാർ
എല്ലാവരും അമേരിക്കയിലെ സി. എസ്. ബെൽ കമ്പനി ഉണ്ടാക്കു
ന്ന ഉരുക്കുമണികളുടെ കഥ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ളതും നാലു മധ്യമുള്ളതും അകലത്തിൽ
കേൾക്കാകുന്നതുമായ ഒരു ഉരുക്കുമണിക്കു ചിലവാകുന്ന സംഖ്യകൊ
ണ്ടു അതിനെക്കാൾ വളരെ ചെറിയതും അതുകാരണത്താൽ പല
വിധത്തിലും മോശവുമായ ഒരു മണിമാത്രമെ വെള്ളൊടാണെങ്കിൽ
വാങ്ങാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

മേപ്പറഞ്ഞ കമ്പനി ഉണ്ടായിട്ടു ഇപ്പോൾ മൂപ്പതു സംവത്സര
ത്തോളം മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ എങ്കിലും ഈ കാലത്തിനകം മൂന്നു
ലക്ഷത്തിലധികം മണികൾ ഉണ്ടാക്കി വിറ്റിട്ടുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞാൽ
ഇവയുടെ ഗുണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പൊതുജനാഭിപ്രായം എന്താ
ണെന്നു അറിയാമല്ലോ. തിരുവനന്തപുരം സുറിയാനി പള്ളിയി
ലും മാർ ദീവന്നാസ്സോസ സിമ്മനാരിയിലും കോട്ടയത്തു തിരുന
കര നവീകരണ പള്ളിയിലും ഇവക മണികൾ വരുത്തിയിരിക്കു
ന്നതിനാൽ ഇവയുടെ ഗുണം കണ്ടു മോശംവെപ്പാകുന്നതാണ്.

മറ്റു ഇതിൽ കുറഞ്ഞ ഉരുക്കു മണികളും ഇരുപത്തൊട്ടു ഇതിൽ കുറഞ്ഞ വെള്ളോട്ടുമണികളും പള്ളികളിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നവയല്ല.

മണിയുടെ ഗുണം അതിന്റെ വലിപ്പത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് വല്ല കച്ചിപ്പും ഉണ്ടെങ്കിൽ മുപ്പതിൽ കുറയാതെ വിസ്താരമുള്ള ഉരുക്കുമണിയെങ്കിലും ഇരുപത്തൊട്ടിയിൽ കുറയാതുള്ള വെള്ളോട്ടുമണിയെങ്കിലും വാങ്ങിക്കാനാണ് മണി ആവശ്യമുള്ള എല്ലാവരും ശ്രമിക്കേണ്ടതു്.

മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു മണി വാങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ളവർ സ്നാനം അടക്കം ചെയ്തു രാത്രി കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതി അയച്ചാൽ എപ്പോഴും വിവരം അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

കെ. എം. കയ്യൻ.

അദ്വൈതകയിലെ സി. എസ്. ബെൻകമ്പൻ യുടെ ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധി, കോട്ടയം.

മിശിഹാൻകരണം

അദ്ധ്യായം ൯.

കീഴ് വണകവും അനുസരണവും.

അധികാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു കീഴ് വണകത്തോടും അനുസരണത്തോടുംകൂടി ഇരിക്കുകയാകുന്നു. എന്നാൽ മികവരും കീഴ് വണകത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നത് അപ്രകാരം ഇരിക്കേണ്ട ആവശ്യംകൊണ്ടല്ലാതെ ദൈവസ്നേഹംകൊണ്ടല്ല; തൽകാരണം, അവർ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി പ്രയാസകരമായി തോന്നുകയും ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ സംഗതികളിൽകൂടി പിറുപിറുക്കുന്നതിന്നു അവർ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഏതുസ്ഥിതിയിലായിരുന്നാലും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ദൈവഹിതത്തിന്നു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുവരെ അവർ മനോസ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നതിന്നു വഴിയില്ല. നീ എവിടെ പോയാലും ദൈവവേഷക്കു വിനയസഹിതം കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കാലല്ലാതെ നിനക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുകയില്ല. ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെക്കാൾ സുഖകരമായിട്ടുള്ളതു മറ്റൊന്നാണെന്നുള്ള മനോവിചാരവും തൽസ്ഥാനസംബന്ധമായ മാറ്റത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആഗ്രഹവും നമ്മെ ചതിക്കുന്നതും വേദനപ്പെടുത്തുന്നതും ആകുന്നു.

മനുഷ്യർ തങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു ആഗ്രഹിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു അനുരൂപമായവയിലേക്കു സദാ ചായുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, സമാധാനപരിപാലനത്തിനുവേണ്ടി നാം നമ്മുടെ സ്വന്ത അഭിപ്രായങ്ങളെ പലപ്പോഴും ത്യജിക്കേണ്ടിവരും. സകല കാര്യങ്ങളുടേയും ഹേതുക്കളും വഴികളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ തകവണ്ണം പൂർണ്ണജ്ഞാനം ഉള്ളവനായിട്ടു ജനന ഭൂമിയിൽ ആരാണു ഉള്ളതു? ആയതുകൊണ്ടു നിന്റെ സ്വന്ത അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രമത്തലധികം ആശ്രയിക്കാതെ അന്ത്യാഭിപ്രായങ്ങളെ ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുക. അഗാധമായി ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയിലോ ലൌകിക ജ്ഞാനം ഉപയോഗിക്കേണ്ട മറ്റൊന്നിലോ നിന്റെ സ്വന്ത അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു വന്നേക്കാം; എങ്കിലും ദൈവത്തെ

പ്രതി നീ അതിനെ ശാന്തയോടെ രജിക്കട്ടെ. അന്യന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്നു കീഴ്പ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ആ പ്രവൃത്തി നിന്റെ ആത്മീയ വളച്ചുയെ അനല്പമായി സഹായിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഉപദേശിക്കുന്നതിനൊക്കൾ നല്ലതു ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നു ഞാൻ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുകേൾക്കട്ടെ. ചിലപ്പോൾ രണ്ടാളുകളുടേയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരുപോലെ ശരിയാണെന്നു വരാം. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ രണ്ടാളുകളും അന്യോന്യം കീഴ്പ്പെടാതെ നിന്നനിലയിൽതന്നെ നില്ക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ സത്യവും കാര്യഗൗരവവും അന്യോഭിപ്രായത്തിൽ ഇരിക്കെ അന്യനു കീഴ്പ്പെടാതെയിരിക്കുന്നതു അഹങ്കാരത്തിന്റെയും ശാഠ്യത്തിന്റെയും ലക്ഷണമാകുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨൦.

അതിസംസാരം.

ലൗകികമായി ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടാതെയിരിക്കുന്നതിന്നു കഴിയുന്ന യത്നം ചെയ്യുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ലോകകാര്യങ്ങളെ പററിയുള്ള അതിസംസാരം—എത്രതന്നെ നിർമ്മലമായി നമ്മെകാക്കുവാൻ നാം ശ്രമിച്ചാലും—ആത്മീയവളച്ചുകു വലിയ ഒരു പ്രതിബന്ധമായി ഭവിക്കുന്നു. പൂർണ്ണകാര്യങ്ങളാലും ഏല്പാടുകളാലും നാം എളുപ്പത്തിൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും എളുപ്പത്തിൽ അശുദ്ധമാകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആളുകൾ കൂട്ടം കൂട്ടുന്ന സമയത്തു പോകേണ്ടതില്ലായിരുന്നു എന്നും സംസാരിക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു എന്നും ഞാൻ അനേകം പ്രാവശ്യം വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടു.

നാം സംഘങ്ങളിൽ പോകുന്നുണ്ടു; എന്നാൽ മനോദുഃഖത്തോടും മലിനപ്പെട്ടും അത്രെ പ്രായേണ അവയിൽനിന്നു നാം തിരിച്ചുവരുന്നതു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഘങ്ങളിൽ ചെന്നുകൂട്ടുന്നതിനും പൂർണ്ണസംസാരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനും നാം അത്രവളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം രാഷ്ട്ര പറയുന്നതാകുന്നു:—(൧) നമ്മുടെ പുസ്തകങ്ങളും അരിഷ്ടതകളും നിമ്നലമാകിച്ചെയ്യുവാൻ സംഘങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാറുള്ള നേരമ്പോക്കുകൾ ഉതകുമെന്നു നാം വിചാരിക്കുന്നു; (൨) നാം ഏറ്റവും സ്നേഹിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരേയും, ഏറ്റവും വെറുക്കുകയും രജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരേയും കഠിച്ചു ആലോചിക്കുന്നതിനും സംസാരിക്കുന്നതിനും നാം കാംക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജീവിചാരം നമ്മെ അധികമായി വഞ്ചിക്കുന്നു. കാരണം: പരിശുദ്ധ ധൂമാ ര.രുന്നതും ഏല്പാവേദനകളിലും ആത്മാവിന്റെ ഏക സഹായമായിരിക്കുന്നതും ആയ അകമെയുള്ള ദൈവിക സമാധാനം പുറമെയുള്ള ജീവിതത്തിൽനിന്നുള്ള സമാധാനത്തിന്റെ ആശയാൽ തീരെ നശിപ്പിച്ചുകുളയപ്പെടുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു വിലമതിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത നമ്മുടെ സമയത്തെ പൂർണ്ണമായും പാപകരമായും കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഇടയാകാതെയിരിക്കേണ്ടുന്നതിന്നുവേണ്ടി നമുക്കു ഉണർപ്പാടിരുന്നു ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കാം; അഥവാ സംസാരിക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ നമുക്കു “ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരസ്പരം പണിതുറപ്പിക്കേണ്ടതിരുന്നതെന്നു” വിശുദ്ധ കാര്യങ്ങളെ കഠിച്ചു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ദൈവകൃപയിൽ ഉള്ള വളച്ചുയിൽ നാം കാണിക്കുന്ന ഉദാസീനതയും ശ്രദ്ധയില്ലായ്മയും ആണു നമ്മുടെ അധരങ്ങളെ അടക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്റെ ദുഃഖകാരണം. ആത്മീയസംഘങ്ങൾ—വിശിഷ്ടാ ഒരേ ഹൃദയത്തോടും മനസ്സോടും കൂടിയിരിക്കുന്ന ആളുകൾ ദൈവഭയത്തോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടുന്നവ—ആത്മീയവളച്ചുകു അത്യാധികം ഉതകുന്നവയാണു.

അദ്ധ്യായം ൨൧.

മനസ്സമാധാനവും ആത്മീയാഭിപ്രായത്തിൽ തീർപ്പുതെയും.

നമുക്കു കാര്യമില്ലാത്തതും അന്യന്മാർ ചെയ്യുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും ആയ സംഗതികളിൽ നാം പ്രവേശിക്കാതിരുന്നാൽ നമുക്കു സമാധാനത്തിൽ വസിക്കാറുണ്ടാണു. എന്നാൽ അന്യ കാര്യങ്ങളിൽ സദാ പ്രവേശിച്ചു ചുറ്റിനടക്കുന്നവ

നും ഒരിക്കലും മനോശാന്തതയോടെ ദൈവത്തെ ഓർക്കാത്തവനും ആയ ഒരു മനുഷ്യനു അധിക കാലം സമാധാനത്തിൽ വസിക്കുന്നതിനു എങ്ങിനെ കഴിയും? ശാന്തരായി ഏകാഗ്രചിത്തരായിരിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരിൽ സമാധാനം വർദ്ധിച്ചിരിക്കും.

പുണ്യാത്മാവോടെ നിശ്ചലം ദൈവത്തോടു ചേരുന്നതിനു വേണ്ടി ലോകമോഹങ്ങളെ അടക്കുവാനും ലൗകികപുലാരങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിയുവാനും ആയിട്ടുള്ള നിതാന്ത പരിശ്രമംകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണു പുണ്യവാന്മാരിൽ ചിലർ പ്രാർത്ഥനയിൽ പുണ്യ സിദ്ധിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളതു? എന്നാൽ മഹിമയേറിയ ആ സമിതിയെ നമുക്കു പ്രാപിക്കുവാൻ വഹിയാത്തവണ്ണം അത്ര വളരെ നമുക്കു സാധ്യമോഹങ്ങളിലും അറിയാത്ത ജഹലോക് പുലാരങ്ങളിലും ഇഹലോകസുഖങ്ങളിലും സമിതിചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്നതന്നെയല്ല, ഒരു ദുർഗ്ഗുണത്തെപ്പോലും ജയിക്കുന്നതിനു നമുക്കു കഴിയാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മടിയിലും അശ്രദ്ധയിലും നാം അത്ര വളരെ ഉറച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

നാം നമ്മെത്തന്നെ അടക്കിക്കൊണ്ടു മനസ്സിന്റെ കലങ്ങളിൽനിന്നു സ്വാസ്ഥ്യം പ്രാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കു ദൈവികമായ ആനന്ദത്തിൽ അസാരം രുചിയുണ്ടായിത്തുടങ്ങുകയും സ്വർഗ്ഗീയ ധ്യാനത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന അനുഗ്രഹം കരദണ്ഡ പരിചയിക്കുന്നതിനു നമുക്കു സംഗതിയാവുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഈ സമിതിയിൽ നമുക്കു എത്തുന്നതിനുള്ള മുഖ്യതടസ്സം ഖലമായ മോഹങ്ങൾക്കും അമാതമായ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും നാം കീഴടങ്ങിപ്പോകുന്നു എന്നുള്ളതാണു. സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പുണ്യജ്ഞുള്ള ഏക വഴിയെന്നു ഭയശ്രമിശീഹാ നമുക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള ഇടുക്കു വഴിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു അല്പമായ ശ്രമം പോലും നാം ചെയ്യുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, നമ്മുടെ തൊഴിലിൽ നിസ്സാരമായ വല്ലഭതീബന്ധവും നേരിടാൻ ക്ഷണത്തിൽ നാം നിരാശപ്പെട്ടു വശാകുകയും മാനുഷിക സമാധാനത്തിനായി ഉടനെ യത്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ ധീരന്മാരായ പടയാളികളെപോലെ നാം പോർക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങാതിരിക്കാൻ യത്നിക്കുന്നു എങ്കിൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ദൈവത്തിന്റെ സഹായം ഇറങ്ങി നമ്മിൽ വന്നാവസിക്കുന്നതായി കാണാം. ഉറപ്പായ ആന്തരത്തോടുകൂടി യത്നിക്കുകയും തന്റെ കരുണയിൽ പുണ്യമായി ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സഹായിക്കുന്നതിനു ദൈവം സദാ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു; എന്നു മാത്രമല്ല അനേകം വിജയങ്ങൾ നാം പ്രാപിക്കുവാൻ സംഗതിയാകുന്നതിനുവേണ്ടി താനു പലപ്പോഴും കലഹങ്ങളും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

കേവലം ബാഹ്യാചാരങ്ങളിൽ മാത്രം നാം പുണ്യതയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഭക്തിക്കു ദൈവികജീവനും അശേഷം ഇല്ലാതെ അതു ക്ഷണത്തിൽ നശിച്ചുപോകുന്നതാണു. സകല മോഹങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ ദിവ്യസമാധാനത്തിൽ പിടിച്ചുകൊള്ളേണ്ടുന്നതിനു വ്യക്തത്തിന്റെ വേരിനുതന്നെ കോടാലി വെക്കപ്പെട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കാരോ സംവത്സരത്തിൽ ഓരോ ദുർഗ്ഗുണം വീതം നമ്മിൽനിന്നു നിർമ്മൂലമാക്കുവാൻ നാം യത്നിക്കുന്നതായാൽ നമുക്കു ഏല്പുത്തതിൽ പുണ്യന്മാരായിത്തീരാവുന്നതാണു; എന്നാൽ ഇതിന്റെ നേരെ വിപരീതമാണു നാം കണ്ടറിയുന്നതെന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; നാം വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചുകാലത്തു നമുക്കു ഉണ്ടായിരുന്നതു പോലെ അനുതാപവും വിശുദ്ധിയും വിനയവും അനുസരണവും നമ്മിൽ അനേക കാലശേഷം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഓരോദിവസം ചെയ്തപ്പോഴും ദൈവികസഹവാനുത്തിന്റെ ശുഷ്കാന്തിയും ആത്മീയാഭിവൃദ്ധിയും ന്യായാനുസരണം വർദ്ധിക്കുകയാണു വേണ്ടിയിരുന്നതു. എന്നാൽ ഒരുത്തന്റെ മരണത്തിനു മുമ്പു ആദ്യമായി അവനുണ്ടായിരുന്ന ശുഷ്കാന്തിയുടെ ഒരംശം പോലും അവനിൽ ഉണ്ടാവുക എന്നതു വലിയ കാര്യമായി വിചാരികപ്പെട്ടേണ്ട ഒന്നാകുന്നു.

വിശുദ്ധിയാകുന്ന പാഥ മിനുസവും രസപ്രദവും ആയിത്തീരുന്നമേങ്കിൽ അതിലെ അനേകതടസ്സങ്ങൾ നീക്കുന്നതിനു എന്തെങ്കിലും കടുക്കെ പ്രയോഗി

കേണ്ടതാണ്. നാം ഇതുവരെ പരിചയിച്ചുവന്ന ഒരു ശിലത്തെ നിർമ്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനു വളരെ പ്രയാസമുണ്ടു്; നമ്മുടെ സ്വന്ത അഭിപ്രായത്തെ നിരോധിക്കുന്നതിനും നിരാകരിക്കുന്നതിനും അതിലധികമാണ് പ്രയാസമുള്ളതു്. എന്നാൽ വിജയത്തിനായി തീരെ യത്നിക്കുന്നതിനു നമുക്കു ഭാവമില്ലെങ്കിൽ, വലിയതായിരിക്കുന്ന പരീക്ഷകളിലും യുദ്ധങ്ങളിലും വിജയം പ്രാപിക്കുവാൻ നമുക്കു ഏങ്ങിനെ കഴിയും? ആയതുകൊണ്ടു് നിന്റെ അമിതമായ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ ജനനത്തിങ്കൽ തന്നെ നീ അവയെ തടുക്കുകയും നിന്റെ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളുടെ ശക്തിയെ ഇടവിടാതെ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക; അതല്ലെങ്കിൽ ഒടുക്കം അവ അടക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത വണ്ണം അത്ര ശക്തിപ്പെട്ടുപോകും. ഹാ! മിശിഹായുടെ ജീവിതത്തിനു അനുരൂപമായ ഒരുജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിൽനിന്നു നിനക്കു ലഭിക്കാവുന്ന സമാധാനത്തെപ്പറ്റിയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കുണ്ടാകാവുന്ന സന്തോഷത്തെപ്പറ്റിയും നീ ആലോചിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ആത്മീയപുത്രിയിലേക്കുള്ള നിരാന്തമായ വളർച്ചയ്ക്കു നീ പൂർവ്വാധികം ജാഗ്രതയോടും ശുഷ്കാന്തിയോടും കൂടി ജരിക്കുന്നുതാണ്.

അദ്ധ്യായം ൧൨.

നിർദ്ധൂതകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം.

ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ നിർദ്ധൂതത്തിനു കീഴ്പ്പെടുന്നത് ഒരുത്തനു നല്ലതാകുന്നു. അപ്രകാരം കീഴ്പ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് തന്റെ സ്വദേശത്തിൽ നിന്നു താൻ ഭൂട്ടാകപ്പെട്ടവനാണെന്നും യാതൊരു ലൌകിക സുഖത്തിലും താൻ ആശ്രയിക്കരുതാത്തതാണെന്നും അവനു മനോബോധം ഉണ്ടാകുന്നു. തന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിർവ്വാജവും തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അനിവൃപും ആയിരിക്കുമ്പോൾതന്നെയും അവനോടു എത്രയ്ക്കുകയും അവനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും അവനെപ്പറ്റി ചിന്തയായി വിചാരിക്കുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും അവനു നല്ലതാകുന്നു; അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് അവൻ താഴ്മയായിരിക്കുകയും വ്യർത്ഥമൊത്തം ആകുന്ന വിഷയത്തിനു ശക്തിയേറിയ ഒരനുഷ്ഠാനം അവനു സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യൻ നമ്മെ നിന്ദിക്കുകയും യാതൊരുബഹുമാനമൊ ആദരവൊ നമ്മോടു കാണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ഘട്ടത്തിലാണ് നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവിക സാക്ഷിയിൽ നാം പ്രായേണ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതു്. നാം ഏതു നിത്യജീവനസമയത്തിൽ ആശ്വിക്കുന്നാലും, മാനുഷിക ആശ്വസത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതു് അനാവശ്യമാണെന്നു തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ അത്ര പൂർണ്ണമായിരിക്കണം ദൈവത്തിങ്കലുള്ള നമ്മുടെ ആശ്രയം.

പുതുജനനം പ്രാപിച്ച ഒരുത്തൻ നിർദ്ധൂതത്തിൽ നിമഗ്നനാകുമ്പോഴൊ ദുഷ്ടവിചാരങ്ങളാൽ അസ്വാസ്ഥ്യപ്പെടുകയും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോഴൊ ആകുന്നു അവൻ തന്റെ ആത്മമാവിൽ അവശ്യം അപേക്ഷിതമായ ദൈവശക്തി, ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം എന്നിവയെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതു്; ജ്ഞ ദൈവികശക്തിയൊ സാന്നിദ്ധ്യമൊ കൂടാതെ തിന്മസഹിക്കുന്നതിനൊ നന്മ ചെയ്യുന്നതിനൊ താൻ അശക്തനാണെന്നു ശങ്കാവിഹീനം അവൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു; നാശത്തിന്റെ അടിമയിൽനിന്നു വിടുതൽ പ്രാപിക്കേണ്ടുന്നതിനായി അവൻ ദിലവിളിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് അല്ലാതെ ആണു്. മായയിൽ ജീവിച്ചു ഭജിക്കുന്ന കാരണം മരിക്കുന്നതിനും മിശിഹായോടു കൂടി ചേരുന്നതിനും അവൻ അല്ലാതെ ആകുന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ജഹലോക്തത്തിൽ അശേഷം കഷ്ടപ്പാട് കൂടാതെ പൂർണ്ണസമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കുന്നതിനു അനുഭവ്യമാണെന്നു അല്ലാതെ അത്ര അവൻ നല്ലവണ്ണം ധരിക്കുന്നതു്.

നമ്മുടെ വേദാഭിപ്രായം.

വേദപുസ്തകം വായിക്കണമെന്നും പഠിക്കണമെന്നുമുള്ള വിചാരവും താല്പര്യവും വടക്കുള്ള സുറിയാനികന്മാരുടെ ഇടയിൽ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന കാലമാണിതെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. എന്നാൽ വിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രത്ഥനമുതലായ സജ്ജമങ്ങളിൽ വിശ്വാസവും ഭക്തിയും ഇല്ലാത്ത “നാസ്തികന്മാരുടെ” സഞ്ചാരവും കാര്യം കൂടെ എത്തുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കും നമ്മുടെ സഭയ്ക്കും വന്നതും വരാവുന്നതുമായ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി നാമു നമ്മുടെ ആത്മീയ നൂതനത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ബ: പട്ടകന്മാർ ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കയും വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്യയും വേണ്ടതാണല്ലോ. എന്നാൽ പ്രസ്തുതസംഗതി ഇതിനുമുമ്പു അധികാരമുള്ളവരുടെ ആചോചനയ്ക്കും ദൃഷ്ടിയ്ക്കും പ്രവൃത്തിക്കും വിഷയമായിട്ടില്ലെന്നു അതിനാൽ ഏറ്റക്കുറവു ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യം വന്നിട്ടില്ലെന്നു അല്ലാത്ത പഠയുന്നതു. വല്ലാത്തതും നവീകരണം മുളച്ചെന്നു പഴുത്തെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പണ്ഡിതനായ പെ. ബ: മല്ലാനച്ചെന്നു ശാസ്ത്രിയായ ബ: സ്പീബാശെമ്മാഴ്ശെന്നു വാഗ്ദ്ധിയായ ബ: മിഖായേൽ ശെമ്മാഴ്ശെന്നു പ്രസംഗമണിയായ ബ: മാണി അച്ചെന്നു മറ്റൊരു കേരളപ്പേർ കൂട്ടം കൂടി അവിടെ എത്തിത്തങ്ങളുടെ യുക്തിയ്ക്കും ഭക്തിയ്ക്കും തിരുസഭയുടെ ഉറപ്പിന്നും നിലനില്പിന്നും യോഗ്യമായി കുറെ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയാണല്ലോ പതിവു. ഇതുകൊണ്ടു നശീകരണകാരുടെ യുദ്ധത്തിന്നും അവരുടെ സന്തതികളുടെ വളർച്ചയ്ക്കും ചിലസമയങ്ങളിൽ ക്ഷയം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടു. കുരിശുകൾ പിശാചിനെപ്പോലെ ചില സമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മില്ല. ഇതു പ്രാസംഗികന്മാരുടെ കുറവുകൊണ്ടല്ലെന്നും, നല്ല വചനങ്ങൾക്കു മുമ്പു കളകളാകുന്ന വചനങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടെ ഹൃദയനിലങ്ങളിൽ വീണു വേരുപിടിച്ചു പോയതുകൊണ്ടാണെന്നും ഉള്ളതിന്നു ഒരു സാക്ഷി പറവാൻ ഞാൻ തന്നെ തയ്യാറുണ്ടു. എന്നാൽ ഈ ദോഷത്തെ കഴിവുപോലെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ അനുദേശനീവാസികളായ മാന്യ പ്രാസംഗികന്മാരുടെ ശ്രമങ്ങളോടുകൂടി ബ: ഓരോ പള്ളികാരും ഗൗരവമായും ഉത്സാഹമായും ശ്രമിക്കണമെന്നും നശീകരണ സൈന്യങ്ങളുടെ ആക്രമണം എല്ലാസമയങ്ങളിലും പ്രവലമായി ബാധിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു നമ്മുടെ വിശ്വാസമാകുന്ന കോട്ടയെ ഉറപ്പിച്ചുനുള്ള മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്യണമെന്നും ആണു എന്റെ താല്പര്യമായ അഭിപ്രായം. ഇതിനുള്ള വഴികൾ പറയുന്നതിന്നു മുമ്പായി നമ്മുടെ ആളുകൾക്കുണ്ടാകുന്ന വേദാഭിപ്രായത്തിന്നു ഗുണത്തേക്കാൾ അധികമായ ദോഷം നേരിടുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നുകൂടി വ്യ

ക്കുമായി പറയാം. അവ പ്രധാനമായി രണ്ടാണു. (എ) ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങളും അവയനുസരണമായ ആചാരങ്ങളും വേദപുസ്തകത്തിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവയാണെന്നുള്ളതിനെ സാബഡ് ചു ശരിയായ അറിവില്ലാതിരിക്കുന്നതും (൨) വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ മുമ്പാണിരുന്ന കല്പിക്കപ്പെട്ട തെറ്റില്ലാത്ത പ്രാപ്താനങ്ങൾ ഇന്നപ്രകാരമെന്നു തിരിച്ചറിവില്ലാതിരിക്കെ വേദപുസ്തകത്തിലെ ഓരോ വാക്കുകളും വാക്യങ്ങളും വായനക്കാരന്റെ ബലഹീന അറിവിനും, ആവശ്യത്തിനും, യുക്തിയ്ക്കും, ജ്ഞത്തിനും വേണ്ടി ഇഷ്ടപോലെ ഗ്രഹിക്കുകയും, പ്രാപ്താനിക്കുകയും, പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാനിടയാകുന്നതും തന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ന്യൂനതകൾ നമ്മിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കെ നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരായ ഉപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവർ നാട്ടിലെങ്ങും പഠന നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു മുൻ പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങൾ മൂത്ത ചിലസമചങ്ങളിൽ വിശ്വാസപ്പെക്ഷിപ്പിന്നും മതവിപരീതത്തിന്നും കൂടി ഹേതുവായിട്ടുള്ളതും പരക്കെ അറിവുള്ളതാണല്ലോ. വേദപുസ്തകം എന്നതു പലവിധ രത്നങ്ങൾ, വിലയേറിയ കല്ലുകൾ, സ്വർണ്ണം മുതലായി പല തരത്തിലുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന ഒരു അറപോലെയാണു. ഈ അറയെ തുറന്നു റബ്ബ വിവേചകജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയെ ഏല്പിക്കുന്നതായാൽ അവൻ അവയിൽ ഓരോന്നിന്റെയും ഭേദഭേദങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ അവയെ മനുഷ്യമായും നഷ്ടമായും വിനിയോഗിക്കാനിടയാകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ തന്നെ അറിവിൽ കുട്ടികളായിരിക്കുന്നവർ അവിടെ നിക്ഷേപസംഗ്രഹമായ വേദപുസ്തകം വായിക്കുകയും പ്രാപ്താനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു. നേരെമറിച്ചു, അറയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഓരോ റബ്ബുകളുടെയും വില പുത്യാസം അറിവുള്ള ഒരു തരത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നതായാൽ ഈ ദോഷം അറിവു കേടുകൊണ്ടു സംഭവിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അതിനാൽ കാലോചിതമായി ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുള്ളതു നമ്മുടെ ബ. പട്ടകാര്യം അവരുടെ സഹായത്തിനായി നിയമിക്കപ്പെടുന്ന വേറെ ആളുകളും തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴത്തേതിലധികം ശ്രമപ്പെട്ടു വേദപുസ്തകവായനയിലും പഠിപ്പത്തിലും ജനങ്ങൾക്കുള്ള താല്പര്യത്തെ ശരിയായ വഴിയിൽ നയിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണു. ഈ പ്രവൃത്തി “പ്രക്ഷുദ്ധനാഭി പക്ഷസ്യ ദൂരാഭ്യർത്ഥനാപരം” എന്നുള്ള തത്വം അനുസരിച്ചു ഇനിയെങ്കിലും കാലതാമസം കൂടാതെ ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ആയതിനു മേ: ഓരോ പള്ളികാര്യം താഴെ പറയാപ്രകാരം ചെയ്യാൻ കൊള്ളാമെന്നുപേക്ഷ.

(എ) ഓരോ ഇടവകയിലുള്ള കരകൾ അതതു ഇടവകയിലെ മേ: പട്ടകാര്യം ഏല്പിക്കാൻ ഭാഗിക്കണം.

(ബി) ഇങ്ങിനെ ഭാഗിക്കപ്പെടുന്ന അംശങ്ങൾ തീറ്റാ ഒരൊ പൊതു സമുദായം നിശ്ചയിക്കണം.

(സി) ഈ പൊതു സമുദായത്തിൽ ഞായറാഴ്ചദിവസത്തിൽ വേദവായന, പ്രസംഗം മുതലായവകളായി സംഘങ്ങൾ നടത്തണം.

(ഡി) ഈ സംഘങ്ങളിൽ മെ: പട്ടകാര്യങ്ങൾക്കു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായി നിയമിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റാരുമില്ലാത്തവർ സന്നിധി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(ഇ) സംഘങ്ങളിൽ, ഒരൊ അംശങ്ങളിലുള്ള ആളുകളിൽ കഴിവുള്ളവർ എല്ലാം ഹാജരാകണമെന്ന നിബന്ധപ്പെടുത്തണം.

(എഫ്) ഡി. വകുപ്പിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരിൽ ആരുടെ ഏകിലും സന്നിധി കൂടാതെ പരസ്യമായ വേദവായന സംഘങ്ങളോ പ്രസംഗങ്ങളോ നടത്തപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഇടവകയിൽ പ്രത്യേക നിഷ്ഠയുണ്ടായിരിക്കണം.

(ജി) വേദപുസ്തകം കൂടാതെ സഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങളെ സമീരപ്പെടുത്തുന്ന മതോപദേശപാലനം, മതസംഗതികൾ മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ നിബന്ധവിഷയങ്ങളായി പഠിപ്പിക്കണം.

(എച്ച്) ഇങ്ങിനെ നേരായവഴിക്കു ആളുകളിൽ വേദപുസ്തകജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിക്കണം.

പ്രസമാവസംഗതികൾ എല്ലാ ഇടവകയിലും നിബന്ധപൂർവ്വം നടത്തപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഈ ലേഖനം നിർദ്ദേശവിതാകന്മാരായ നമ്മുടെ തീരുമാനങ്ങളുടെ ശാശ്വത ആലോചനയ്ക്കും കല്പനകൾക്കും കൂടി വിഷയമാകണമെന്നും ഇനിക്കു വിനയ പൂർവ്വം അപേക്ഷയുണ്ടു.

എം. വി. എം.

കത്താലെ ഞങ്ങളെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കേണമെ.

മാർക്സ് കോസ ഫ്ഫ്. ഫ്.

അക്ഷരാർത്ഥം വളരെ ദുർല്ലഭമായിരുന്ന പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സഭയിൽ ഉള്ള സുവിശേഷമാരെല്ലാവരും രണ്ടു നേരത്തെ നമസ്കാരം അറിവില്ലാതെ വരികയില്ലെന്നുള്ളതു നിരാക്ഷേപമാണല്ലോ. എന്റെ ലേഖനവിഷയം കുന്നംകുളത്തിന്നും അതിന്റെ അയൽദേശങ്ങൾക്കും ആണു അധികസംബന്ധമെന്നു ഭവപുരയായി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. പക്ഷെ അവരുടെ നമസ്കാരത്തിൽ ഇക്കാലത്തു അനുചിതമായ “ആകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്ന പട്ടാണുപെട്ടി ഉടനെ നൂറാൻ ദോഷകാര്യം തോന്നും” എന്നീ പച്ച മലയാള പദങ്ങളല്ലാതെ സംസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാകയില്ലായിരിക്കാമെന്നു വരികിലും രണ്ടു നേരം നമസ്കാരം ഭക്തിയും അവർ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടേങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കും. ജ്യോതിഷത്തെ സന്തരിയെ നോക്കിയാൽ നമസ്കാരങ്ങൾ അറിയുന്നവരുടെ എണ്ണംതന്നെ ചുരുക്കമായിരിക്കണം. പക്ഷെ സഭയ്ക്കുള്ളിൽ കൂടി ഭാഗ്യവശാൽ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആകട്ടെ അറിഞ്ഞു എന്നുതന്നെ വരും. അങ്ങിനെയല്ലാത്ത പൈതങ്ങളുടെ കഥ “മിഴുങ്ങു” ത

ന്നെ എന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പ്രസംഗമാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ജീവിതങ്ങളിൽ കുടുംബശ്രീയിൽ പോകാൻ പ്രായമായാൽ അവിടെയ്ക്കു അയച്ചുകൊടുക്കുകയും അവിടെ ആദ്യപാഠപുസ്തകം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ പഠിച്ചു ക്രമേണ പാസ്സുകാരനാകുന്നു. പിന്നത്തെ കഥ ഗ്രഹസമാവസരമാണല്ലോ, അവിടെ ആകാശ നമസ്കാരം പഠിക്കുവാനും മറ്റും സമയം. അപ്പം സമയമെങ്ങാനു മുമ്പെങ്കിൽ ആയു വിശുദ്ധ സമസ്കാരങ്ങളെയും പള്ളിയിലുള്ളതെയും അബദ്ധമാക്കുവാനാണു ഉദ്യോഗിപ്പിക്കുന്നത്. നമസ്കാരപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു സുലഭമായി കിട്ടുവാനുള്ളപ്പോൾ ആയു നോക്കി നമസ്കാരികാമല്ലോ എന്ന പറയുമായിരിക്കും. പുസ്തകമെടുത്തു വിളക്കത്തിൽനിന്നു നമസ്കരിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർ ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കിയാൽ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും വാസ്തവം. എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. കാലദോഷമൊ പകരുന്ന വ്യാധിയൊ ഉള്ള കാലങ്ങളിൽ കുറവും ബത്തുള്ള തന്ത്രയൊ തള്ളയൊ ഫേമിച്ചാൽ ഒന്നു പ്രയാസപ്പെട്ടു എന്നുതന്നെ പറയാം. ആയു ഏകദേശം കാരാഗ്രഹകാലംപോലെയാണു വിചാരിക്കുക. നമസ്കാരമെല്ലാം ഹൃദസ്സുമായിത്തന്നെകിൽ എത്ര സൗകര്യവും സുഖവുമായി ദൈവത്തോടുള്ള ആനന്ദമെങ്കിലും ഉണ്ടെ അനുഷ്ഠിക്കാം. നമസ്കാരം മനഃപാഠമായിരിക്കുന്നത് വിശന്നിരിക്കുന്ന എല്ലാ സമയത്തും ഭക്ഷണം തയ്യാറായിരിക്കുന്ന അവസരമെങ്കിലും ഉപമിക്കാം. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പരിശോധനയായ അവസരമെങ്കിലും വളർത്തിയെടുക്കുന്ന ഒരു ദുരവസ്ഥയും വന്നുകയറിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നുപോയിട്ട് സമയത്തെ പഴയപള്ളിയിൽ അല്ലകാലം മുമ്പു ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു പ്രസംഗത്തിൽ “പഠിച്ച പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നതു പാപമാണ്” എന്ന ഒരു അധികപ്രസംഗം ജപ്പികയുണ്ടായതാണു ഇപ്പോൾ ഭാഷണം. കഷ്ടതന്നെ!! മിശിഹാമന്ത്രിമാർ പ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്ന എന്ന നാം ആദ്യം കണ്ടുവല്ലോ. നമസ്കരിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽതന്നെ മൃഗവിശ്വാസകാരനായി. പിന്നെ എന്തു പറയണമെന്നു ചോദിച്ചാൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു കൂടി നന്നായുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ കഷ്ടാനുഭവയാഗ്രത്തിൽ നമ്മുടെ പുതിയ പരിഷ്കരണത്തിൽ ശുശ്രൂഷകളെ നോക്കുമ്പോൾ നമസ്കരിക്കുക എന്നതന്നെ പറഞ്ഞാൽ എന്നാണു അബദ്ധമുള്ളതെന്നു അവരിൽതന്നെ പ്രസംഗമായിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതാണു അധികം യുക്തിയുക്തമായിട്ടുള്ളതെന്നു പറയുന്ന പഴമകാരും ഇല്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വലിയ സ്തംഭനയെ പരിഹരിക്കാൻ എന്തു മാർഗ്ഗമുണ്ടു. പത്രികയെ! നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു ഒരു ഏല്പാടു ചെയ്യണം. ഞാൻ എന്റെ ബലഹീനതകൊണ്ടു ഒരു കാര്യം ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതു പറയുവാൻ അനുവദിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആയു പ്രസംഗമാക്കട്ടെ. വിവാഹത്തിനായി ദമ്പതിമാർ ഒരുങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പു നമസ്കാരങ്ങൾ പഠിച്ചു പരീക്ഷിച്ചു ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റോ ഹാജരാകണം. ഞങ്ങൾ പരീക്ഷിച്ചു ജീവകാരുണ്യ വികാരിമാരൊ അവരായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കമ്മിറ്റിയോ നാമത്തക്കവണ്ണം. വിദ്യാഭ്യാസം ധാരാളമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ കമ്മിറ്റിയിലേക്കു മെമ്പർമാരെ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ലല്ലോ. മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലക്കാർ പരീക്ഷകളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുന്നതിന്നു നോക്കുകയല്ലേ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത്. നമുക്കു ഒന്നു വളർത്തിക്കൊണ്ടു. ഒരു നമസ്കാരപരീക്ഷയും കടന്നുകൂടട്ടെ. ഒരു വിഷയവും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു തീർത്തെന്നു. ഞങ്ങൾ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മീകപിതാക്കൾ ഒരു മനസ്സുവെച്ചാൽ മാത്രം മതിയാകുന്നതു. ആയതിന്നുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞതയ്ക്കു തങ്ങൾ പാത്രീഭവിക്കുന്നതുമാണു. എന്റെ അഭിപ്രായമുള്ളൂ ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായത്തോടു നമ്മുടെ സഭാപിതാക്കൾ ഒരു പ്രത്യേക മനസ്സിത്തയ്ക്കാൻ വളരെ അപേക്ഷയുണ്ടു. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും മുമ്പു പത്രാധിപരെ താങ്കളുടെ അഭിപ്രായവും യാതൊരു വിധമെന്നു ഒരു ഏകനോടായിട്ടെങ്കിലും പത്രികമാർഗ്ഗം കാണാൻ വളരെ ആഗ്രഹവും അപേക്ഷയുണ്ടു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായങ്ങളാൽ എന്റെ ലേഖനത്തിന്നു വളരെ പ്രാബല്യതയും സാധാരണയായും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണു. “യഹോവായെ, നിന്റെ എളിയവരുടെ സഭയെ ഒന്നുണ്ടു മറ്റൊരുതെ”, (സങ്കീർത്തനം ൭൪-൧൯) എന്ന സഭാ നമസ്കരിക്കുന്ന വേദം ഒരു ആളും മറ്റൊരുതെയാണു

സി. ജ. പീറ്റർ. കുന്നംകുളം.

“ഒരു വിസ്മയകരമായ സംഭവം.”

പത്രാധിപർക്കു വന്നു.

സാറെ, കല്പനകളെ പറ്റി ഇടവകക്കാരനായ ഒരു മാസ്റ്റർ യുവാവു സ്വകാര്യമായി മരിച്ചുപോയ ചില പുരോഹിതന്മാരുടെ സ്റ്റാമ്പുകൾക്കു ഒരു വായനാശയം പറ്റിക്കു സമീപസ്ഥാനത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്നും ഇടവകക്കാരൻ ചിലരുടെ തടസ്സം നിമിത്തം ആയതു സാധിച്ചില്ലെന്നും ഈ പത്രികാ പാക്കുകളിൽ പാക്കുകളിൽ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നതു നിങ്ങൾ ഓക്കുന്നുണ്ടോ? പാക്കു കാലഹരണമോഷ്ടമെന്നു നിങ്ങൾ വാദിച്ചു ക്കുമൊ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ സ്റ്റാമ്പുകൾക്കു കാലഹരണ മോഷ്ടത്തിൽനിന്നും മോചിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ മറ്റൊരു സംഗതിപറയാം. കല്പനകളെ പറ്റി വക ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഷാമായിരിക്കുന്ന സെൻറ് മേരീസ്സിലെ, സി. വ. ദി. സി. മാർത്തോമ്മാസ്കൂൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ അഗ്രാസനാധിപത്യത്തിൽ കീഴെ നടത്തിയ സമ്മാനാനന്തരിൽ വെച്ചു വായിച്ചു വെച്ചു, ടി. സ്റ്റാമ്പുകൾക്കായിട്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പണം പ്രസ്തുത സ്കൂളിന്റെ മേൽനടത്തൽ ഒരു മൂലധനമായിട്ടു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇദ്ദേഹത്തോടു അപേക്ഷിച്ചിരുന്നതായി ഓക്കുന്നുണ്ടു. ഈ ആലോചനയ്ക്കു ഇയാൾ അശേഷം വെച്ചിട്ടില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ഗവൺമെന്റിനോടുമെന്ന മറ്റൊരു പള്ളിയിലും സ്റ്റാമ്പുകൾക്കായിട്ടു സമാധിക്കുന്നതിന്നു വായ്പയിൽ കോട്ട കെട്ടുകയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അപ്പോൾ അവിടെ എഴുന്നള്ളിത്തുറന്നിട്ടിരുന്ന റിജമെന്റോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതായി കേട്ടു. എങ്കിലും ആ റെഗുലർമേനി അതു സമ്മതിച്ചില്ല. ഇതുകൊണ്ടു കേട്ടു നല്ല കൊല്ലത്തിൽ അധികമായെന്നു തോന്നുന്നിട്ടു. അത്രയുംകൊണ്ടു സ്റ്റാമ്പുകൾക്കു കാലഹരണമോഷ്ടം ബാധിക്കാൻ മാറ്റമില്ല. ഇപ്പോൾ ഇതെ സംബന്ധിച്ചു ഒരനുകൂലിച്ചു “ഇന്നലെ പട്ടണി ഇന്നു അതുമില്ല” എന്ന സമിതിയിലായിരിക്കുന്നു. എന്നുപോരെ? സ്റ്റാമ്പുകൾക്കു തെളിവുണ്ടാകാതെ മാഹാസ്വരൂപം മറ്റുള്ളവരുടെ അറിവില്ലായ്മയുടെ അഗാധമായേയും പറ്റി അന്നു പ്രസംഗിച്ച പത്രാധിപർ ഇന്നു എന്തു പറയും? ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇടവകക്കാരന്റെ വിജ്ഞാനം നമുക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതു മറ്റൊരു വസ്തുതയല്ല. ഏതായാലും തന്റെ പിതൃകളുടെ കൈമാറ്റം നിവൃത്തിയെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും അതിനെ മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു ഇന്നു നമുക്കു അറിഞ്ഞു. വിധാമകിലും നിവൃത്തിയുണ്ടു തന്റെ കടമായെന്നു പിന്നാലെയും വെച്ചുകൊടുത്തു.

“ഉത്തരമന്മദ്ധ്യേമദ്ധ്യേ മുടകം വന്നെന്നാലും സിദ്ധമാവോളം കാര്യം കൈവിടുകയുമില്ല”

എന്നുള്ളതു ഇദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലയോ? ഇത്ര കാലമായിട്ടും തന്റെ സ്റ്റാമ്പുകൾക്കുണ്ടാകുന്ന അക്രമത്തിനോടും തീച്ചയാകാത്ത ഈ മന്ത്രപുഷ്പം വായനക്കാരുടെ സമാധിപ്പിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെടുവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഇത്രയും കേവലം ഉപദേശം മാത്രമല്ല. എന്തിനധികം പറയുന്നു. പരോപകാരപ്രദമായിരിക്കുകയും പ്രവൃത്തികളിൽ സത്തുകൾ ഈ വിധം വൈകല്യം കാണിക്കുന്നതു സ. ധുക്കളുടെ ദുർദ്ദശയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്? മറ്റു ചില സ്റ്റാമ്പുകൾക്കു ധനഭാവം തരികു വേണ്ടിവരുന്ന അല്പസംഖ്യയോടും ഇത്തരം അപ്രവൃത്തികളുണ്ടെന്നുള്ളതു ഏതെങ്കിലും അറിയാമല്ലോ. പിന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭിഷ്കന്മാരുടെ കാരണം എന്താണ്? തന്റെ വാഗ്ദത്ത നിവൃത്തി വരുത്തി തരേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ഈ മന്ത്രപുഷ്പം പഠനത്തെ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനാൽ,

“സദേഹം വേണ്ട പരമ്പരപകാരത്തിനാകാത്തതെങ്കിൽ കിന്ദേഹം കൊണ്ടൊരു ഫലമില്ലാത്ത പ്രാണിനാ ഭക്ഷണത്തിൽ” എന്ന അഭിപ്രായം വന്നതെന്തെ സ്തുതിച്ചു, പരമ്പരകരമായ ഏതുവിധത്തിലേകിലും കാലവിളംബനം കൂടാതെ തന്റെ സ്റ്റാമ്പുകൾക്കു ഏല്പിക്കേണ്ടതെന്തെ ഈ മന്ത്രപുഷ്പം നിരസിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു തൽക്കാലം വിരമിക്കുന്നു.

സ്വദേശാഭിമാനി.

യാത്രാബോധകർ.

(ഒരു നിരൂപണം.)

“യാത്രാബോധകർ” എന്ന നാമധേയത്തിൽ ബ. ന്യൂബോർക്കോട്ടൻ അവർകൾ ന്യൂയോർക്കിൽ എഴുതുകയും ബ. പി. പി. യെരസേപ്പുക്കോട്ടൻ അവർകൾ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തും ചെയ്തിട്ടുള്ള പുസ്തകത്തെ ആദ്യവസാനം വായിച്ചുനോക്കി. അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു നോക്കുന്ന ഒരുത്തൻ ഭയന്നാകുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ ചുരുക്കമായി ഈ നിരൂപണം ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

പുസ്തകത്തിന്റെ വേദസംബന്ധമായും ചരിത്രസംബന്ധമായും ഉള്ള ജ്ഞാനം പുസ്തകത്തിൽ ഓരോ ഭാഗത്തും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുണ്ടു. എഴുത്താന്റെ രീതി ആ മഹാനഭാവത്തിന്റെ ബുദ്ധിയുടെ വൈഭവത്തെയും വിശാലതയേയും സ്പഷ്ടമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം യാത്രാബോധകർ എന്ന പദം

ത്തങ്ങളേയും ഉടമ്പടികളേയും തെളിയിക്കുന്നവയായ പഴയന്നി
യമത്തിൽനിന്നുള്ള പതിനേഴു വകുപ്പുകളായി കാണിക്കുന്നു. ഇ
ത്ര വളരെ വേദസാക്ഷികൾ യാത്രാബിന സമ്പന്നമായി വേദപു
സ്തകത്തിൽനിന്നു തെരിഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന സ്മരിക അദ്ദേഹ
ത്തിനുള്ള അനുമാന്യമായ വേദപരിജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി പറയാ
തെന്നെ ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതല്ലല്ലോ. ആദ്യത്തെ പന്ത്ര
ണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ യാത്രാബിന സഭ ദൈവത്തിൽ ഭക്തകാരു
ഭ്യന്മാർ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നും യാത്രാബിനെ
സമ്പന്നിച്ചുള്ള ദീർഘകാലങ്ങൾ “ചെറിയ അട്ടിൻകൂട്ട”മാകു
ന്ന ഈ സഭയിൽ സർവ്വപ്രകാരം നേരും നിവൃത്തികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നും ഉള്ള വാസ്തവമായ രഹസ്യം തെളിയിക്കുന്നതിന്നു ഗ്രന്ഥക
ർത്താവു യത്നം ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ശ്രമം സഫല
മായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യാതൊരു സംശയവും കൂടാതെ പ
റയാം. പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വേദസാക്ഷികളു
ടെ ശതാശതപോലും ഉണ്ടെങ്കിൽ യാത്രാബിന സഭ ദൈവത്തി
ന്റെ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭതന്നെ എന്നു ആ സഭയുടെമേൽ
യാതൊരു അസൂയയൊ മീത്ത വിചാരമൊ കൂടാതെ നിഷ്പക്ഷമാ
യി ഇതിന്നു ശോധന ചെയ്യുന്ന വായനക്കാരൻ ബോധമാകുന്ന
താണ്. പരിച്ഛിന്നാം അദ്ധ്യായം മുതൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവു സഭയുടെ
ചരിത്രമാകുന്നു എഴുതിക്കിട്ടുള്ളതു. ആദ്യമായി കത്തോലിക്കാസംഘ
സ്ഥവും ശിഹാസംഘസ്ഥവും ആയ ഏക സഭയല്ലാതെ പല സഭ
കളില്ലായിരുന്നു എന്നും, മിശിഹാകാലം രക്തം വരെ വിശുദ്ധ സ
ഭ നാലു ഭാഗങ്ങളിലും അന്വേഷിച്ചു, റോമം, അലക്സന്ദ്രിയം, കന്യ
ന്തീനോപ്പോലീസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ വിശുദ്ധ പാത്രിയ
ക്കീസന്മാർക്ക് സമീപനത്തോടെ ഭരിക്കപ്പെട്ടവന്നിരുന്നു എന്നും
കാണുന്നു. നിപ്യായിലും കന്യന്തീനോപ്പോലീസിലും എരേമ
സൂസിലും വെച്ചുണ്ടായ പൊതുസുന്നചരോസുകളിലെ നടപടിക
ളെ ഏല്പിപ്പാലും ഐക്യത്തോടു അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ എരേമ
സൂസിൽ കൂടിയ രണ്ടാം പൊതുസുന്നചരോസിന്നു എതിരായി
രക്തം കൽക്കെടാനിൽ വെച്ചുണ്ടായ കൂട്ടത്തിൽ റോമസഭ സ
ത്യാവിശ്വാസത്തിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോയി എന്നു ചരിത്ര കൊണ്ടു
സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നു. അല്ലാതെ മാറ്റം മൂന്നു സഭകളും അവയു
ടെ വിശുദ്ധ പാത്രയക്തീസന്മാരും മാത്രമേകം ദിവ്യമാരും റോ
മായിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോകയാണെന്നു ചെയ്യുന്നതും തങ്ങളുടെ സഭ
യ്ക്കു പുറമെ രക്ഷയില്ലെന്നും റോമാക്കാർ കൊട്ടി ചോഷിക്കുന്നതിന്നു
രീതി അടിസ്ഥാനമില്ലതെയിരിക്കുന്നു. ചേയോനെ (അഥവാ
റോമാസഭയെ) തന്റെ അഥവാ, ഉയന്ന പാദവികായികൊ
ണ്ടുള്ള അന്ത്യഗ്രന്ഥം, വിനയമില്ലായ്മ എന്നിവനിമിത്തം വാസ്തവ

ത്തിൽ സന്തോൻ വഞ്ചിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു പിന്നീടു ഒരു ശതവർഷത്തോളം നടന്ന സംഭവംകൊണ്ടു കാണുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അനേകം വിശുദ്ധ പിതാകന്മാരെ ഓമാസഭ വാളിന്നിറയാക്കിയിട്ടുണ്ടു. അനേകം പരിശുദ്ധന്മാരെ തങ്ങളുടെ പഴയവിശ്വാസത്തെ അവിർ പിന്തുടരുക കാരണം ഓമാകാർ അതിക്രമമാകുവണ്ണം ഞെരുക്കിയിട്ടുണ്ടു. എന്നിട്ടും, ഓമാക്കാർ കീഴ്പൊട്ടാതെ നമ്മുടെ പിതാകന്മാർ സത്യാവിശ്വാസ പരിപാലനത്തിനുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ കഴുത്തുകളെ ഓമാവാളിനു കുന്നിച്ചുകൊടുത്തു. ദൈവഭക്താ ഓമാസഭയിന്മേൽ അകാലത്തു വല്ലാതെ ജപിച്ചു എന്നുള്ളതിനു അനേകം ഓമാ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ സ്വഭാവവിശദ്ധങ്ങളായ മരണങ്ങൾ തെളിവുകളാണു. ഓമായുടെ ഏതൊരു മരായ ശൂരജാമുഖത്തിൽനിന്നും തൽകാലത്തായി ഓമായിൽ ഉണ്ടായ ഭയകരസംഭവങ്ങളിൽനിന്നും സത്യാവിശ്വാസികൾ അനുമാനിക്കേണ്ടതു ഓമാസഭയിൽ ദൈവം ഇപ്പോഴും കയറുകയും അതിൽ താൻ വസിക്കുകയും ചെയ്തില്ല എന്നാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷാല്യമുള്ള സഭയിൽ ഇപ്രകാരം പീഡയുണ്ടായപ്പോൾ താൻ അതിൽനിന്നു വിശുദ്ധന്മാരായ അനേകം പിതാകന്മാരെ ഉദ്ധരിച്ചു, അവരിൽവെച്ചു അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നു മൂന്നാം ഇസ്രായേൽ എന്ന സുപ്രസിദ്ധിമുള്ള യാശ്രബായ്ദാനാ എന്ന മഹാ പരിശുദ്ധൻ. ഈ പരിശുദ്ധ പിതാവു ദേശസഞ്ചാരം ചെയ്തു ദൈവത്തെ ഒന്നു സഭയെ വളരെ ഉയർത്തുകയും ഭരണിപ്പിന്നിരുത്തിച്ചു 'യാശ്രബായ്' എന്ന പേർ അതിനു നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ പേർ അന്നു ആക്ഷേപാത്മക സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നു പരികല്പം ഇന്നു ദൈവത്തിന്റെ സഭ ഇതിനെ ജയത്തിന്റെ കൊടി ചടയാളമായി ഗണിച്ചു വരുന്നു. സത്യാവിശ്വാസത്തിൽനിന്നു തെറ്റിയ ഓമാസഭയും അവിടെനിന്നു തെറ്റി വെളിച്ചമായി കിടക്കുന്ന മാറനേകം സഭകളും അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ "ദൈവത്തിന്റെ ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടം" ഉപദിച്ചിട്ടു. എന്നാൽ ഈ ആട്ടിൻകൂട്ടം അവർ വേണ്ടി സർവ്വമനസ്സോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു വരുന്നു. സർവ്വജനനായ ദൈവം ഈ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ സഭാ കാക്കയും തെറ്റിപ്പോയവരുടെ തിരിച്ചുവരവിനാൽ ഇതിനെ വോളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ!

ഇപ്രകാരം ഗ്രന്ഥകാരൻ സഭയുടെ ചരിത്രത്തെ സംക്ഷേപമായി പാഞ്ഞുതിന്റെ ശേഷം സത്യാവിശ്വാസത്തിനടുത്തും ക്രൈസ്തവീകാ സംബന്ധവും ആയ ഏക സഭ യാശ്രബായ് സഭയെന്നു എന്നു വീണ്ടും സമപിക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾക്കു ഇദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയുള്ള സത്യാത്മൻ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്ന ഒരു ധാരാളം മതംകുന്നതായിരിക്കും. ഇത്ര മഹത്തരമായ ഒരു പുസ്തകം ബ. ശെമ്മാഴ്വരവർകൾ എഴുതിയിരിക്കുകൊണ്ടു സ്മരിയാ

നികാർ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ എന്നും സ്മരിക്കുകയും ഇദ്ദേഹത്തോടു എന്നും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൂടാതെ ഇദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ആണ്.

തജ്ജമയുടെ ഭാഷയും ഒരു മാതിരി നന്നായിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനിഭാഷയിൽ പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവരായ സഭാപ്രവർത്തകർ ആ ഭാഷയിൽ മാഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അനേകം രത്നങ്ങളുടെ ശോഭ കഴിയുവാൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ബി. പി. പി. യേശുസേഫ് ശമ്മാശ്ശനവർ കൂടെ ശ്രദ്ധ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധണിയായിരിക്കുന്നു. കോട്ടയം മാർ തോമ്മാസ് അച്ചുക്കുട്ടത്തിൽ അച്ചികപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ ഈ പുസ്തകം സുറിയാനികാർ എല്ലാവരും വായിച്ചറിയേണ്ട ഒന്നാണെന്നാണെന്നു സമുദായംഗങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു ഈ നിരൂപണം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പി. പി. പി.

പ്രാർത്ഥന (തുടർച്ച)

ദൈവം തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നമ്മിൽ ചൊരിയുന്നതു അമിതമായിട്ടാണ്. മനുഷ്യരുടെ ധനം ഇത്ര എന്നു ക്ലിപ്തമുള്ളതും സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്തോറും കുറഞ്ഞുപോകുന്നതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു, നാം ഏതതന്നെ ധനമുള്ളവരും ഭീനരാൽ ദയയുള്ളവരും ആദർശശീലന്മാരും ആയിരുന്നാലും ദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ എല്ലാപ്പോഴും മിതമായിരിക്കയും നമ്മോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു അപൂർവ്വമായി മാത്രം കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ദൈവീകഭണ്ഡാരം അളവറ്റതാകകൊണ്ടു, നാം ഏതതന്നെ ചിലവു ചെയ്യാലും അതിൽ യാതൊരു കുറവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ആയു കൊണ്ടു ദൈവം തന്റെ നൽകലുകളെ അമിതമായും നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ അധികമായും നമ്മിൽ ചൊരിയുന്നു. “ദൈവമേ! നീ കരുണയുള്ളവനും, നീന്നൊടു യാചിക്കുന്നവർക്കു ധാരാളമായി കൊടുക്കുന്നവനാകുന്നു. നീന്റെ ജനത്തിന്റെമേൽ നീ ചൊരിയുന്ന കൃപകൾ അളവറ്റതും, ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ ഏതയും അധികമായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു” അതിനാൽ പ്രാർത്ഥന സകല സ്വർഗ്ഗീയ ഭണ്ഡാരങ്ങളെയും തുറക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിൽ ദൃഢമായി ഉറപ്പിച്ചു കൊണ്ടു നമുക്കു സ്നേഹമുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ദൈവത്തെത്താടു യാചിക്കാം. നമ്മുടെ യാചനകൾ ഏതുത്തോളം ഹരിവോടു കൂടിയതും ഇടവിടാതെയുള്ളതും ആയിരിക്കുന്നുവോ അതനുസരിച്ചു പ്രതിഫലം നൽകുന്ന ഒരു ഭണ്ഡാരമാകുന്നു ‘പ്രാർത്ഥന’ എന്നതു. മുട്ടിപ്പൊട്ടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവത്തെത്താടു സദാ അടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനികു ലോകം മുഴുവനെകാൾ വിലപിടിച്ച് നൽകലുകൾ ലഭിക്കുന്നു എന്ന ഒരു വിശുദ്ധൻ പറയുന്നു. വേദവായനയിലും പൂജാനത്തിലും അധികം സമയം ചിലവഴിക്കുന്ന ചിലരുണ്ടു. ഇവർ പ്രാർത്ഥനയിൽ വളരെ കുറച്ചു സമയം ഏകദേശമുള്ളു. വേദവായനയും പൂജാനവും വളരെ നല്ലതുതന്നെ; എന്നാൽ ആത്മാവിനു അധിക ഗുണത്തെനൽകുന്നതു പ്രാർത്ഥനയാകുന്നു. വേദവായനയാലും പൂജാനത്താലും നമ്മുടെ കർമ്മപുഷ്പം ജനതെന്നു നാം പഠിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവയെ തികയ്ക്കുന്നതിനുള്ള നൽകലുകൾ പ്രാർത്ഥനയാൽ മാത്രമേ നമുക്കു ലഭിക്കയുള്ളൂ. നാം ചെയ്യേണ്ടതു ജനതെന്നു അറിഞ്ഞതിനുശേഷം അവയെ നിറുപ്പത്തിനായിരുന്നാൽ, ദൈവതിരുസന്നിധിയിൽ നാം അധികം കുറുമുണ്ടുവരായി തീരുന്നു. ദൈവീക കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ പ്രസംഗങ്ങളും പൂജാങ്ങളും ഏതതെന്നു ഭീഷ്മായും ഇടവിടാതെയുള്ളതായിരുന്നാലും, നമ്മുടെ മറുക്കളെ നിറവേറ്റുന്നതിനു ദൈവീകസഹായംകൂടാതെ നാം ഒരിക്കലും പ്രാപ്തനായിരിക്കുന്നതല്ല.

അനുചിതകളെ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു, നാം പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവീകനൽവരങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോൾ സാത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ അത്ര വലമായി മററാത്തസമയത്തും പ്രയത്നിക്കാറില്ല. ഇതിനുള്ള കാരണം എന്തു? തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതായ സ്വർഗ്ഗീയദാനങ്ങളെ നമുക്കു കിട്ടുന്നതു പ്രാർത്ഥനയാൽ ആകുന്നു എന്നു റോ. ൧൦. ൧൫ ആദിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രാണത്താൽ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന പ്രധാന ഗുണം, സഹനശക്തിക്കും നിത്യജീവനും ആവശ്യമുള്ള സഹായങ്ങൾക്കായി ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിനാൽ മനഃപ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യം കേൾക്കുക ഉദ്ദേശം, ഒരുവൻ നിത്യജീവനവേണ്ടുന്നതായ സഹായങ്ങൾക്കു ദൈവത്തോടു യാചിക്കേണ്ടതായ തന്റെ മുമ്പെ പ്രാണത്താൽ ഓർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ അതിനെ മറന്നുപോകുന്നതിന്നു എളുപ്പമുള്ളതാകകൊണ്ടു അതിനെ ഓർപ്പെടുത്തേണമെന്നുള്ളതാണ്. ധ്യാനിക്കാതിരിക്കുന്ന ഒരുത്തൻ മേൽനിന്നുള്ള സഹായത്തെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുകയോ അതിനായി ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗീയ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി സാദാ ഓർക്കുകയും ഒരുത്തൻ തനിക്കു ആവശ്യമുള്ളവ ഇന്നതെന്നു അറിയുന്നു; തനിക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന അപകടങ്ങളെ താൻ അറിഞ്ഞു അവയിൽനിന്നുള്ള രക്ഷയ്ക്കും തന്റെ ആത്മാവിന്റെ നിലനില്പിന്നും ഉപേണ്ടതായ പ്രാർത്ഥനയിലേക്കു താൻ തിരിയുന്നു. ധ്യാനത്താൽ ഉദിക്കുന്ന പ്രകാശത്താൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ശീലിക്കയും പ്രാർത്ഥനയാൽ സൗഭാഗ്യത്തെയും നിത്യജീവനെയും വാശത്തുമായി ഉറപ്പിക്കുന്ന നൽവരങ്ങൾക്കു നാം യോഗ്യന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയാൽ ഹെസകിയാരാജാവിന്നു മരണത്തിൽനിന്നു കരകൊലത്തേക്കു വീണ്ടെടുപ്പു ലഭിച്ചതായി നാം പഴയ നിയമത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷിക്കുഞ്ഞു അതിന്റെ സഹായത്തിന്നു തീറ്റിക്കും ആയി തങ്ങളെയോടു സദാ യാചിക്കുന്നതുപോലെ, പാപമരണത്തിൽനിന്നുള്ള രക്ഷയ്ക്കും ദൈവീക സ്നേഹത്തിൽ മുറോപ്പാട്ടു പോകുന്നതിനുള്ള സഹായത്തിന്നു ആയി നാം നമ്മുടെ കണ്ണുനീരുകളെയും പ്രാർത്ഥനകളെയും സദാ ദൈവത്തിങ്കൽ സമർപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാം ദിവസേന രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദൈവമെ! എന്നു രക്ഷിക്കണമെ! എന്നു ചെറിയ പ്രാർത്ഥന കഴിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവീകമായൊ ചെറുകീടമായൊ എന്തെങ്കിലും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്നു നാം ആരംഭിക്കുമ്പോഴും പ്രത്യേകിച്ചു പരീക്ഷയാലോ ജ്ഞാതോമങ്ങളാലോ നാം ഉപദ്രവിപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ഈ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു വളരെ ഗുണം ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് സൽപ്രാർത്ഥനകളാൽ ലഭിക്കാവുന്ന ഉപ ചെറിയ പ്രാർത്ഥനയാൽ ചിലപ്പോൾ നൽകപ്പെടുന്ന എന്നു ഒരു നീതിമാൻ സാക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു, പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ഒരുത്തനെപ്പോലെ ശക്തിയുള്ള മററാന്നിട്ടും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അപവിൽ ദൈവീകശക്തിയുണ്ടു. ചൂണ്ടിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും ആവശ്യമാകുന്നു. ധ്യാനത്താൽ നമ്മുടെ ആവശ്യത്തെ നാം അറിയുകയും പ്രാർത്ഥനയാൽ അവ നമുക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മുഴുകി പറയുന്നതായാൽ പ്രാർത്ഥന ക്രൂരത രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ വളരെ പ്രയാസവും ദൈവീക കരുണയെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോടും അതു അനുഭവ്യവും ആകുന്നു. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥന മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴിയെ എളുപ്പമാകയും അതിനെ ഉറപ്പായി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു സഹദേവന്മാരെ പോലെ വിശ്വാസത്തിനായി നമ്മുടെ ജീവനെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നോ, സമ്പ്രദായികളെപ്പോലെ വിജനസ്ഥലത്തിൽ ഇറങ്ങുകൊണ്ടും കായ്നീക്കൾ ഭക്ഷിച്ചു ജീവിക്കണമെന്നോ ഇല്ലാ. ദൈവമെ എന്നു സഹായികളാമെന്നുള്ള വിചിന്തയെ നാം സദാ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു അയക്കുന്നതു ധാരാളം മതി; ദൈവത്തിൽ എല്ലാ ദ്രോഷം ശരണമായിരിക്കുന്നതിൽ എളുപ്പമായിട്ടുള്ള മററാണെന്നാണുള്ളതു? നമ്മുടെ ഓരോ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും മുമ്പായി ദൈവസഹായത്തിനായി വിളിക്കുന്നതിൽ നമുക്കു ശ്രമിക്കാം. നാം പ്രാർത്ഥിക്കാതിരുന്നാൽ നിശ്ചയമായും കുറ്റം തീർത്തവരായി എണ്ണപ്പെടുകയില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉപ

പ്രാവർത്തികം നൽകിയിരിക്കുന്നു. നാം ആഗ്രഹിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. “എന്റെ ജീവന്റെ ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥന എന്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു; റ്റി എന്റെ സഹായി ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തോടു പറയും” എന്നു സങ്കീർത്തനകാരൻ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാം റ്റിനുജീവനു അവകാശികളായി റ്റിന്റെ കൈകൾ അതു നമ്മുടെ സ്വന്തം കാര്യം അല്ലാതെ മറ്റൊരാളുടെയും അല്ലാ. നാം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മടി കാണിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നിശ്ചയമായും രക്ഷിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു.

(തുടരും) വകി. കെ. സി.

ഒരു പ്രസംഗം.

(യേശു മഹാൻ)

പ്രിയരെ! ജനം ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന യാതൊരുത്തർക്കും ഇത്ര മഹാനുഭവമായ ഒരു നാമപ്രസിദ്ധ ചെല്ലാൻ, യേശുവല്ലാതെ മറ്റൊരാളില്ലെന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമെന്നു മുന്നമെ ഏല്പാ മഹത്തുകൂടാതെ പ്രസ്താവിക്കാമെന്നു.

മറുപടി! ജനത്തിൽ ഹാന്നെ നാമത്തിന്നു കാരണ ഭൂതമായിരിക്കുന്ന ആതുരം നോക്കുന്നതായാലും, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു അതിലൊട്ടാറിലും ഉപരിയായി കാണപ്പെടാമെന്നാകുന്നു. അതേ മഹാനാമം നാമത്തിന്നു വിഷയിലിരിക്കുന്നതു വൈദ്യം പെരോമിപ്പും നിയമം ഇവ മൂന്നുതന്നെ. ഇവയെ സംബന്ധിച്ചു ആദിപ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായാൽ ഇതിലൊട്ടാറിലും നമ്മുടെ രക്ഷകൻ ആഗ്രഹിച്ചുപറന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഹാ പ്രിയരെ! നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ജനത്തിൽപറ്റി നമ്മെ കാണാത്തതരേ പ്രതി, ആ കാവൽ കരിശിലെ വെട്ടു മരിച്ച നമ്മുടെ പാപ രക്ഷകൻ ഇത്ര മഹാവൈദ്യനാണോ എന്നു സന്ദേഹം പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. താൻ മഹാവൈദ്യൻതന്നെ സന്ദേഹമില്ല. വളരെ നാൾ ഭൂത വിട്ടിച്ചു വെള്ളത്തിലും, രീയിലും അതുപോലെ തന്നെ, അപകടമുള്ള മറ്റു സമയങ്ങളിലും, വീണം, ഞെരിഞ്ഞും, ഉരുണ്ടും, പിറണ്ടും കിടന്നിരുന്ന ആവ്വാധി തന്നെ മറ്റൊരാളും സൗഖ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതെയിരുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണു നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നതും താൻ നിഷ്ഠുരയാണെന്നു അവനിൽ ബാധിച്ചിരുന്ന ദീനത്തെ പൊടുന്നനവേശാസിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തിയതുമെന്നറിയുവാൻ, തന്റെ വൈദ്യത്തിന്റെ പരിമാണം എത്രയുണ്ടെന്നു ഏവർക്കും എളുപ്പത്തിൽ അറിയാമെന്നു ഒന്നല്ലോ.

ജനത്തെ ഒരു രോഗിയെ മാത്രം സൗഖ്യപ്പെടുത്തിയൊ തന്നിരിക്കു ഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചതു. അല്ലല്ലാ ഇത്ര കൂടാതെയും വളരെ പേരെ അത്യന്തം അതിശയ നീയമായ വിധത്തിൽ പല സമയങ്ങളിൽ വെട്ടു സൗഖ്യപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു. താൻ ഉൽക്കൃഷ്ടമിരിക്കു പോകുന്ന വഴിക്കുവെട്ടു, പല കഷ്ടരോഗികൾ തന്നിരിക്കുന്നിട്ടു നോക്കുവെ ഗുരോ! ഞങ്ങളോടു കരുണയുണ്ടാകണമെന്നു സാക്ഷാത്കമായി അപേക്ഷിച്ചുനിമിഷം, അവരുടെ അപേക്ഷകനുരൂപമായി ഫലപ്രാപ്തി വരുത്തി കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഇത്രയും മാത്രമൊ താൻ സൗഖ്യപ്പെടുത്തിയതു. ഒരിക്കലും അല്ലാ. താൻ കണ്ണുരുടുന്നേയും, കൈ ശോഷിച്ചവനേയും, ക്രിസ്തപ്പെട്ടവന്റെയും, എന്നുവേണ്ടാ വേറെയും പലവിധത്തിലുള്ള പരിരാപകരമായ അനവധി രോഗികളെയും സുഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു. അവയെല്ലാം വിസ്മയമാവണം ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതിന്നു എന്നാൽ അസാദ്ധ്യമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ.

വിശേഷിച്ചും അഴകിയ ലാസറിയെ ജീവിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു താൻ ഒരു മഹാവൈദ്യനെന്നു പ്രത്യക്ഷമായി കാണിക്കുന്നു. ജപ്രകാരം സർവ്വരോഗശാസന വരുത്തുന്ന ഈ മഹാനുഭാവനെ നമ്മുടെ ജടയിൽ നിന്നു നീക്കികളയണമെന്നു കരുതിച്ചു ആ ശപിതപ്പെട്ട യഹൂദജാതി, തന്റെ മഹാവൈദ്യത്തിന്റെ ഒരംശമെങ്കിലും

അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്തരം ദുസ്സഹഭൂതകാരണമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമായിരുന്നു എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ മഹാനെ നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നു വേർപെടുത്താതിരുന്നെങ്കിൽ, ഇന്നു ഏകപക്ഷാഭിപ്രായമായിരിക്കുന്ന കഠോരമായ മായരോഗപീഠയിൽ കിടന്നുപോകുന്നു, അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ആശ്വാസം ലഭിച്ചു ദൈവത്തിരുമ്പാകെ വീ വന്നുനിന്നു തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു. ഹാ! അറിയിക്കത്തക്കതായ ഒരു പരിതാപകരമായ ഒരു സംഭവം നടത്തിയല്ലോ എന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ, തന്റെ വൈദ്യനൈപുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് വഞ്ചനയുള്ള ഏകദേശ ഹൃദയമാണിപ്പോൾ തകരാറിടിക്കുന്നത്, പരോപകാരാർത്ഥം ശരീരം എന്നുള്ള തത്വമനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്ന ഈ മഹാനാഗ്രസിന്റെ ഇത്തരം സാരസംഗ്രഹമായ, പരോപകാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായിട്ടു തന്നെ ലഭിച്ചതു അത്യധികം ദുരിതാവസ്ഥയിലുള്ളവരുമായിട്ടുണ്ട്.

താൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചു നമ്മിലുള്ള സകല രോഗികളെയും സംബോധന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, തന്റെ ഭവനത്തു ഏറ്റവും നിർവ്വേദമായി ശവീകപ്പെട്ടവളുടെയും കാഴ്ച കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതെ, പ്രിയരെ! ഒരു നമ്മിലൊരുകിലും സഹിക്കുന്ന ഒരു കഷ്ടതയോ ഒരിക്കലും ഇല്ലാ. നിസ്സാരമാർഗ്ഗത്തെ സഹിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ നേരെമറിച്ച് ശാന്തസ്വഭാവമായ ഈ മഹാൻ ജീവനെ സംബന്ധിച്ച പ്രവൃത്തിച്ചതെങ്ങിനെ എന്നല്ല ഇനി നമുക്കു ആലോചിക്കേണ്ടതു്. താൻ ആസ്ത്രീൽ നിന്നുള്ള ബഹുമാനിയെ അശേഷം ഗണ്യമാകാതെ അതിനെ സന്തോഷപരസ്സരം സ്വീകരിച്ചു, പിന്നെയും, പിന്നെയും പരോപകാരം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു.

പരോപകാരി എന്നു വിളിക്കപ്പെടേണ്ടതു് ഈ മഹാനെയാണ്. അല്ലാതെ തൽക്കാലികമായിട്ടോ, ക്ലാത്തരത്തിലായിട്ടോ, നിശ്ചിതമായോ, അനിശ്ചിതമായോ, പ്രത്യേകകാര്യങ്ങളെയോ മാത്രം ഗണ്യമാക്കി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ആത്മപ്രശംസിക്കപ്പെടുകയും പരോപകാരികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ഇനി നമ്മുടെ ഇടയിൽ തൽക്കാലികമായ കാഴ്ചസാധ്യത്തിനായിട്ടു ഒരുവനെ സഹായിച്ചു മറ്റൊന്നെക്കൂടി ഉപദ്രവം കൊടുക്കുന്ന ദ്രോഹികളെ പരോപകാരികൾ എന്നു ഒടുവളരെ പേരും തുറച്ചിലാതെ വിളിച്ചുപറയുന്നതായി കേൾക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതു തീരെ അബദ്ധമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ദ്രോഹികളെ ഉടൻതന്നെ അകത്തിനിർത്തേണ്ടതു് ഏകദേശം മറുമാണ്. ജരാനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കത്തക്കവർ “ദീപം ഭക്ഷണമെന്നോത്തുടനെ ഭരതൃകൃഷ്ണം മാകുംപോലെ” തങ്ങളും അഗ്നിയിൽ വീണു മരിച്ചുപോയേക്കാൻ എളുപ്പമുണ്ടു്.

അതിനാൽ സാക്ഷാൽ പരോപകാരികൾ ആരെന്നറിഞ്ഞു വർത്തിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. രോഗികളായ സകലരുമെ നാമെല്ലാവരും ക്ഷണത്തിൽ മൊന്നു മേൽമുറയെടുത്തു അടുത്ത അഭയം പ്രാപിച്ചാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും അതു നമുക്കു വാനാശ്വകൾക്കുതന്നെയും, ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുതന്നെയല്ല, നമ്മുടെ സകലവിധ രോഗത്തിന്നും ശമനം വന്നു സുഖാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു; അങ്ങിനെ ഏറ്റവും ആനന്ദസംഗതത്തിൽ നിമഗ്നരായി വഴാമെന്നു കൂട്ടസഖിയായിത്തന്നെ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു.

ഈ ഒരു വൈദ്യനല്ലാതെ ഇന്നു വേറെ ആരും നമ്മുടെ സർവ്വരോഗത്തെ ശമിപ്പിച്ചാൽ ത്രാണിയില്ലാ. ഈ മഹാ വൈദ്യൻ ശമിപ്പിച്ചാൽ, ആ രോഗം പിന്നെ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലാ. അതിനാൽ, സ്നേഹിതരെ! നമ്മുടെ സ്വാധീനത്തിലിരിക്കുന്ന ഈ മഹാന്റെ സിദ്ധജ്ഞാധാരത്തെ ഒന്നു സേവിച്ചുനോക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. തന്റെ ആസ്ത്രീയിൽ സകലരും മരുന്നുകളും ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു വാങ്ങുന്നവർക്കു് യാതൊരു കൈകാണുവും കൊടുക്കണ്ടാ. എല്ലാം സൗജന്യമായിട്ടു നമുക്കു തരും. നാം നിന്ദിപറഞ്ഞാൽ മാത്രം അതിനു മതിയാകും.

താൻ അവരവർ വേണ്ടസ്ഥിതിയിലുള്ള ജ്ഞാധാരം കൊടുക്കുന്നു. പ്രിയരെ! ഇതു മഹാ വൈദ്യന്റെ അടുത്ത മൊന്നു രോഗസ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തി; അ

തിരുവോളം കൃഷ്ണൻ വാണിപോൽവാൻ സാധുക്കളായ നമ്മാൽ സാധിക്കുമൊ എന്നു വിചാരിച്ചുകാം. എന്നിരുന്നാലും, ആ വിചാരം നാം മറിച്ചു. തന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലാൻ മനസ്സാകുന്നു എന്നു നിരീക്ഷിക്കുന്നവസരത്തിൽ, നമുക്കു തന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു വിവരം വെളിപ്പെടുത്തി കൃഷ്ണൻ വാണിക്കുവാൻ ശക്തി തരുന്നു. നാം സർവ്വവിധമായും. നാം എന്തു ചെയ്യാലും, ഏവിടെ പോയാലും എന്തു നിരീക്ഷിച്ചാലും, സകലവും തന്റെ രിതമനുസരിച്ചു നടക്കട്ടെയെന്നായിരിക്കുന്നു. തന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലാൻ നാം വിചാരിക്കുമ്പോൾ മുതൽ, നമ്മിൽ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന പാപം ഇറക്കം വന്നു തുടങ്ങുകയും, നാം തന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു കൃഷ്ണൻ കൈകൊള്ളുമ്പോൾ സകല രോഗങ്ങളും സങ്കടശബ്ദങ്ങളൊക്കെ നമ്മിൽ നിന്നു വേർപിരികയും ചെയ്യുന്നു.

ഓ! നാം ഇത്ര ദയാലുവും, ശൗഭ്യവും, പ്രാബല്യപ്പെട്ടവനും, രോഗികളെ ക്ഷിപിച്ചു സ്നേഹമുള്ളവനും, രോഗത്തെ വെറുക്കുന്നവനും ആയിരിക്കെ, നാം ക്ഷണത്തിൽ തന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു നമുക്കു കാരണമുള്ളതുകൊണ്ടു കൃഷ്ണൻ വാണി നേരം വിളിക്കുന്നതിൽ സ്വല്പം പോലും സംശയിക്കുകയോ, നിരാശപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടു ആവശ്യമില്ലാ,

ഇപ്രകാരം ചെയ്യാതെ നാം ഹൃദയം, മൗനം ഭീഷണിയിരുന്നാൽ നിശ്ചയമായും, ഈ കഠോരതരമായ ഭീമത്തിൽപ്പെട്ടു മരിച്ചു പോയേക്കുമെന്നു വീണ്ടും ഉണർന്നിട്ടുകൊണ്ടു തലയോലം വിരമിക്കുന്നു.

(തുടരും) എന്ന പള്ളികൾ കെ. വി. കുറിയായൊക്കുന്നു.

ഒരു പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന.

അമ്മേരിക്കയിലെ അംഗ്ലിക്കാസഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ട പാത്രിയാർക്കൽ ഡൊമിനിക് ക്രാസ്സി എന്ന പേരായ ഒരു പ്രസിദ്ധൻ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജനനം ദൈവമാതാവിന്റെ കന്യാപുത്രത്തിൽനിന്നു ഉപദേശിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം ചമച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു അംഗ്ലിക്കാസഭയുടെ ഉപദേശത്തിനും നാം പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ള സമ്പ്രദായത്തിനും അനുരൂപമല്ലാത്തതിനാൽ അയാളെ വൈദിക കോടതിയിൽ പിന്തുടർന്നുനിൽക്കുന്നതിന്നു ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഈ വിസ്മയത്തിൽ പാത്രിയെ നിന്ദാശിയാക്കി വിട്ടയച്ചാൽ സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു വളരെ നൂനതകൾ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു അതു വരാതിരിക്കാനും സർവ്വവിധം നിലനിർത്തുന്നതിനും പള്ളികൾത്താലും പ്രത്യേക കരുണയും പ്രാർത്ഥനയും നടത്തണമെന്നു ഹോണ്ടുലാങ്കിലെ അംഗ്ലിക്കാസഭയോടു കല്പന അയക്കയും നാംതന്നെ പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടാക്കി അയക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സുറിയാനികാരെ മൂലനാരായി വിധിക്കുന്നവർ ഒരു അംഗ്ലിക്കാസഭയോടുണ്ടാക്കി തന്റെ ഇടവകകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന മനസ്സിൽ വായിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി അതിന്റെ രജകുമാരൻ രാജാ ചേർന്നു. സംശയമുള്ളവർ ലിവിങ്ങ് ചർച്ച് എന്ന പത്രത്തിന്റെ ഏപ്രിൽ ൨൮-നു ലെ പ്രതിയിൽ ൯൯-ാം പേജ് നോക്കട്ടെ.

പ്രാർത്ഥന.

“അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട കർത്താവേ! നിന്റെ ജഡത്തിന്റെ അവയവങ്ങളായ വീഡികളെക്കൂടി ഈ അംഗത്തെ കരുണയോടെ ദർശിക്കണമേ. ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു ഞങ്ങളെ ദേവമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസമാകുന്ന വിശുദ്ധ ദേവമേല്പിനെ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചായി വിചാരിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കൃപയ്ക്കു ഞങ്ങൾ അയോഗ്യന്മാരും നിന്റെ ശിക്ഷയ്ക്കു ഞങ്ങൾ പാത്രങ്ങളുമായി രീതിനിൽക്കുന്നു. എങ്കിലും വിശുദ്ധിയുള്ളവരും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരായ നിന്റെ മാതാവിന്റെ ബഹുമാനത്തിന്നു വേണ്ടി, ഉപദ്രവകരങ്ങളായ വേദവിശ്വാസങ്ങളാൽ ആകെ

പിഴപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവൾക്കുവേണ്ടി നീ വാദികൾക്കു മെ. നിന്നിൻനിന്ന നന്മയെ പ്രാപിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു യോഗ്യതയില്ലെങ്കിലും നിന്നെ വധിച്ചുവളരെ ബഹുമാനത്തെ നീ നിശ്ചയമായി പാലിക്കും. ഇതാ വിശുദ്ധിയുള്ളതും പാപംകൂടാത്തതുമായ അവളുടെ കന്യാപുത്രത്തെ റിപ്പ്രെസെന്റുചെയ്യുന്നു. അവളെക്കുറിച്ചു ദൈവഭൂഷണം പറയുന്നവർ പ്രബലപ്പെട്ടവൻ നീ സമ്മതിക്കരുതെ. ദുഷ്ടന്മാരും ജന്മമയന്മാരുമായവരുടെ ദുരാലോചനകളെ നശിപ്പിക്കയും നിന്റെ സഭയെ എന്നേക്കുമായി ഒരികൽ ഭരമേല്പിച്ചു വിശ്വാസത്തിൽ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യണമെ.

കന്യാവെ കരുണ ചെയ്യണമെ. ക്രിസ്തുവെ കരുണ ചെയ്യണമെ. കന്യാവെ കരുണ ചെയ്യണമെ. പിതാവായ ദൈവമേ ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യണമെ. പുത്രനായ ദൈവമേ ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യണമെ. പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവമേ ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യണമെ. ഞങ്ങളുടെ കന്യാവായ യേശുക്രിസ്തുവാകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മാതാവായ വിശുദ്ധ മറിയമെ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ. വിശുദ്ധ മാലാങ്കമാർ, വീശയി മാലാങ്കമാരും അനുഗ്രാഹികളെട്ടു ഭൂതന്മാരുടെ സകല സംഘങ്ങളുമെ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ. സകല വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും ദീപ്തദർശിമാരും, അല്ലൊസ്മോലന്മാരും, സഹദേവന്മാരും, മൗദിയാനന്മാരും കന്യാകന്മാരും സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള അനുഗ്രാഹികളെട്ടു സകല സംഘവുമെ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ. കന്യാവിന്റെ ഭാസന്മാരെ കന്യാവിനെ വാഴ്ത്തുവിൻ. നീതിമാന്മാരുടെ ഭരതമാകട്ടും ദേഹികളുടെ കന്യാവിനെ വാഴ്ത്തുവിൻ; അവനെ സൂര്യപ്പിൻ, എന്നേക്കും അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ. തന്റെ വിശുദ്ധാത്മാവിനെ തന്റെ സഭയിൽ എന്നും വസിച്ചാൻ നൽകിയവനായ വിശുദ്ധ യേശുവേ! വിധി കല്പിക്കുവാനുള്ള ചുമതല വഹിക്കുന്നവരിൽ നീ വസിക്കണമെ. ജ്ഞാനംകൊണ്ടു അവരെ നിറയ്ക്കണമെ. കന്യാപുത്രത്തിൽനിന്നുള്ള നിന്റെ ജനനത്തെ റിപ്പ്രെസെന്റുചെയ്യുന്ന ദുരുപദേശത്തെ ഓടിയ്ക്കുവാനും പാരമ്പര്യമായി സഭയിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസത്തെ പാലിപ്പാനും വേണ്ടിയെല്ലാം അവർക്കു കൊടുക്കണമെ, നിന്റെ കരുണ നിമിത്തമായിട്ടു ജതു നൽകണമെ എന്ന ഞങ്ങൾ നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു ആമ്മിൻ.

സി. സി. ഫൊണ്ടുലാക.

സുവനകൾ.

കായകളും മാതേന്മാമാപളിയിൽ ശവമടകി കൂടെണുണ്ടായ ഗവൺമെന്റുത്തരവിനെ സംബന്ധിച്ചു ടി. പള്ളി പാർ മൗനം ദീപ്തിച്ചിരിക്കുന്നു, ഭൂതകാലത്തു സദാചാരകൃത്യങ്ങൾ പ്രശസ്തമാവണം ഊജ്ജിതമായി പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള കായകളുടെ ഈ രചനയ്ക്കു ഒട്ടും വേരുന്നതല്ലെന്നു കായകളു കാശോടു പ്രതിപത്തിയുള്ള ഒരു ലേഖകൻ "മലകര സഭാതാരക"യിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പബ്ലിക്റോഡിനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നതും ഏകദേശം ഒന്നരണ്ടു അടി തുരക്കുമ്പോൾ വെള്ളമുള്ളതും മണ്ണിട്ടു നികത്തിയെടുത്തതും ആയ തറപ്പുരയിടത്തിൽ അനുവാദം കൂടാതെ ശവമടക്കിയതിനെപ്പറ്റി ദയാനിധിയായ ഗവൺമെന്റു യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിക്കാതെ മേലാൻ ശവമടകി കൂടായെന്നു മാത്രം തീരുമാനിച്ചതു ഇവരുടെ ഭാഗ്യദശയെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ തരമുള്ളു. ഈ സമിതിയ്ക്കു ഈ ലേഖകന്റെ ഗുണദോഷം കേൾക്കുന്നതായാൽ ഒട്ടും തരക്കേടില്ലല്ലോ. ഇതു ഒരു എത്ര ഉത്തരവാണെന്നു ലേഖകൻ ധരിച്ചതു എവിടെനിന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

തെക്കൻപ്രദേശങ്ങളായ കണ്ണുകോട്ട, ഏനാദിമംഗലം, മണ്ണടി, പട്ടാമ്പി, കളക്ടർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സത്യസഭയുടെ വിശ്വാസത്തെ നവീന ഉപദേശികൾ കയറി ജടകി മറിക്കുവാൻ കുറെ നാളുകൾ കൊണ്ടു പ്രയത്നിച്ചു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവിടെയുള്ളവരിൽ അധികം ആളുകളും തങ്ങളുടെ മാതൃസഭയെ വിട്ടുനിൽക്കുന്ന മനസ്സിലാത്തവരും പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ പിന്നടിക്കളിൽ പ്രകാരം നടക്കുന്ന